

A vasárnapi döntés

„Mi az az úrvacsora?” – érdeklődött Anita.

Írta: Rebekah Jakeman
(Igaz történet alapján, magyar átdolgozás)

Ez a történet eredetileg Izlandon játszódott.

„Magasabbra!” – kiáltotta Evelin a barátnőjének, Anitának. Azt figyelték, milyen magasra tudnak ugrani Evelin trambulinján.

És akkor Anita nagyon magasra ugrott. Amikor újra lehuppant a trambulínra, az a levegőbe repítette Evelint! Mindkét lány elterült a trambulínon. Kacagtak.

„Ez olyan jó móka! – mondta Anita. – Holnap is játszhatunk?”

Evelin a hátára fordult. „Persze! Nagyon jó lenne!”

„Játszhatunk a nagyinál.” Anita nagymamája néhány háznyira lakott Evelinétől.

Aztán Evelinnek eszébe jutott, hogy másnap vasárnap lesz. El akart menni az Elemibe. Szívesen játszana Anitával, de helyesen akart dönteni.

„Eszembe jutott, hogy nekem mégsem jó – mondta Evelin. – Sajnálom. Holnap istentiszteletre megyek a családommal.”

Anita felállt és megint ugrálni kezdett. „Miért?”

Evelin is folytatta az ugrálást. „Hát, követni szeretném Jézus Krisztust. A családom minden vasárnap istentiszteletre megy, hogy Róla tanuljon és vegyen az úrvacsorából.”

„Mi az az úrvacsora?” – érdeklődött Anita.

„Amikor eszünk egy kis falat kenyeret és iszunk egy kis pohár vizet, hogy Jézus Krisztusra emlékezzünk – felelte Evelin. – Aztán az emberek arról beszélnek, hogyan segít nekik Jézus. Utána pedig egy különleges óra jön a gyerekeknek!”

„Jól hangzik! – mondta Anita. – Én is jöhetek?”

„Naná!” – mosolyodott el Evelin. Anita hazaszaladt, hogy megkérdezze a nagymamáját, elmehet-e Evelinnel istentiszteletre. Másnap reggel Evelin és a családja elmentek Anitáért.

Amikor odaértek az istentiszteletre, Evelin körbevezette Anitát. Megmutatta neki az elemis osztályt, a tornatermet és a kápolnát.

Hamarosan eljött az úrvacsorai gyűlés ideje. Evelin és Anita egymás mellett ültek. Evelin igyekezett az úrvacsora alatt Jézus Krisztusra gondolni. Aztán meghallgatták a beszédeket.

Végül elérkezett az Elemi ideje! Evelin bemutatta Anitát néhány barátjának.

„Ő az én barátnőm, Anita” – mondta Evelin.

„Nagyon örülünk, hogy eljöttél ma. Molnár nővér vagyok” – mutatkozott be az elemis tanító.

Miközben Evelin és Anita a Jézus Krisztusról szóló leckét hallgatták, Evelin boldognak érezte magát. Tetszett neki, hogy Anitával van az istentiszteleten. Anitához fordult és rámosolygott. A barátnője visszamosolygott.

„Köszönöm, hogy meghívtál” – mondta Anita a hazafelé vezető úton.

Evelin örült, hogy követhette Jézus Krisztust. És annak is örült, hogy Anita is szeretne tanulni Őróla.

Jó móka volt a trambulínon ugrálni és a levegőben repülni, de a különleges érzés, mely Evelint eltöltötte, még annál is jobb volt. ●

Kit hívatnál meg istentiszteletre?

ILLUSZTRÁLTÁ: FIONA POWERS

